

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

ČERVENEC 2021*** ROČNÍK XXII. *** ČÍSLO 7

Cítát inspirující:

Nejhorší zloděj – špatná kniha.

Italské přísloví

Ilona Pluhařová - Pozitivní stav

Věnováno Zoře Šimůnkové

Chřípími lapu po vákuu,
kašel mi tráví sílu,
žaludek dýchá maxiblívnost,
očima slyším temno,
uši už vidí tichonečno,
v ledvinách bulí sucho,
plíce jak lvové bijí v žebra
zvrací mi v lebce mozek,
srdce však ještě uvažuje,
bohužel pozitivně,
což je fakt blbě negativní,
amen.

Dopadla rána Boží na lid,
krvácím bez všech tepen světa,
opilá nejsem, ani sjetá,
od smrtky třímám kupon covid,
amen...

Na počátku června byly vyhlášeny výsledky dalšího ročníku Magnesia Litera. Nechci polemizovat s rozhodnutím poroty, nakonec každé hodnocení je subjektivní, ale přiznám se, že jsem si v minulosti některé knihy oceněné v této anketě přečetl. A nějak jsem jim nerozuměl. Pochopitelně to nemusí být knihy podle mého gusta.

Stalo se mi, že moji literární přátelé se mě ptali na názor na tyto knihy. Říkali, že se jim nelíbily nebo je nechápou. Nechci říct, že to byly všechny knihy z této ankety, ale bylo jich vícero.

Co na takový dotaz odpovědět? Možná tomu nerozumím, mám jiný vkus než porotci, kteří preferují náročnou literaturu.

Rád jsem si přečetl názor z řad fundovaných knihkupců a nakladatelů, tady je: Předseda Svazu českých knihkupců a nakladatelů Martin Vopěnka v rozhovoru pro časopis Knihkupec (červen 2021) mimo jiné říká (str.5): „*Slyšel jsem teď předsedu poroty Magnesia Litera říkat něco v tom smyslu, že oni vlastně hledají spíš něco, co by jinak mělo těžší cestu ke čtenářům. To je naprosto šílené. Oni prostě hledají takové ty úlety. Proto ta cena není a ani nemůže být jakýmkoliv měřítkem a knižnímu trhu dokonce škodí, protože čtenář si pak nějaký oceněný úlet koupí a nechápavě kroutí hlavou. Vzniká tím dojem, že literatura vlastně není pro lidi. Přitom právě literární umění spočívá v tom sdělit i nejsložitější věci čtivě a jednoduše. Ne naopak.*“

Jsem rád, že jsem běžný čtenář, který kroutí hlavou. Měl jsem strach, že se mnou není něco v pořádku.

Až uvidíte na pultech knihkupectví knihu s přebalem, kde je napsáno, že kniha získala Cenu Magnesia litera, nemusí to být kniha právě pro vás běžné čtenáře.

Václav

VÍTE, ŽE ...

- Pavel Velešovský získal 1.cenu na literární soutěži „Můj svět“ pořádané Městskou knihovnou Frýdek – Místek v kategorii próza nad 30 let za povídku „Youtuber.“ Václav Franc získal ve stejné kategorii 3.cenu za povídku „První Vánoce sama.“ Oceněné povídky obou autorů najdete ve sborníku, https://www.knihovnafm.cz/soubory/dokumenty/MujSvet/Sbornik_Muj_svet_2021.pdf.

- Dana Beranová se se svými dvěma povídkami dostala v konkurenci více než stovky příspěvků do výběrového kola (dvacet povídek), kde zabodovala. S povídkou „Zloději“ ji jen těsně unikl postup do finálové pětky, obsadila 6.místo. Úspěšnější druhá povídka „Plánata“ (fantasy) se dostala do finálové pětky! Dana čeká, jak vysoko se posune. Vyhlášení soutěže „Vidoucí 2021,“ která je určena pro příspěvky fantasy a sci-fi, je naplánována na léto. Více zde <http://www.vidouci.cz/>.

- V literární soutěži „Co nikdy Goethe nenapsal?“ pořádané Regionální knihovnou Teplice a Nadačním fondem Grácie získal Pavel Velešovský 2.cenu v kategorii „Já tam mít čas“ za příspěvek „Můj čas.“ Ilona Pluhařová uspěla ve dvou kategoriích, v obou získala 3.cenu, a to v kategorii „Perný den“ za příspěvek „Anketa“ a v kategorii „Já tam mít čas“ za příspěvek „Já tam mít čas.“

Václav

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ...

IVA TAJOVSKÁ – NEŽ SE ROZDĚLÍME

Vydalo nakladatelství Maraton v roce 2021

Potřetí se pardubická autorka Iva Tajovská vydala na cestu zmapování nedávné historie 20.století. Trilogii volně propojených knih „Odpusť, že jsem se vrátil“ a „Hořící nebe“ završuje sondou v samém závěru minulého století románem „Než se rozdělíme.“ Nakonec v novém románu se objevují připomínky minulých hrdinů.

Ani dvacáté století nebylo ušetřeno válečným konfliktům, ačkoliv (viz str. 139:) ... *pamatujete se, jak děda František po druhé válce říkal, že už žádná nebude, protože se lidi poučili. Jenomže si taky vzpomínám, že praděda Vojta říkal, že si to samé říkali po té první ...*

Děj příběhu začíná během osmasedmdesátidenního bombardování Srbska silami NATO. V těch dnech fotograf, osmdesátiletý George se svým mladým kolegou Jimem dlí v Itálii, odkud vzlétají bombardovací stroje na cíle v bývalé Jugoslávii. V Georgovi vyvolávají vzpomínky na války minulé, zatímco kolega vidí věci trochu jinak. Viz str.19: *Psali, že jim při bombardování něco ulítlo. Na nějakou školu, nemocnici nebo tak něco. Vždyť mi máme ty nejlepší zbraně. Nejmodernější technologie a optimu. Laserové zbraně.*

I ta nejdokonalejší zbraň je na fyzikální zákony krátká. A do toho ještě vstupuje strach a stres pilotů.

Jenže viz str. 53: *Zabít a pokořit město není snadné, zmrzačit ano.*

Své o tom ví překladatelka Mirjana, která právě jedné noci v bělehradské nemocnici, zasažené bombou, porodí syna Jurku. Ona má české předky a otcem jejího dítěte je Jiří, jeden ze dvojice českých mladíků, kteří se do Srbska vydali, aby hledali hroby padlých českých vojáků za Velké války. Jiřího inspirovaly deníky vojáků, viz str.75: *Nemohl se odtrhnout od pětatřiceti stránek psaných úhledným písmem v blátě zákopů. Jeho sdělení bylo oproštěno od čehokoliv, co by časový odstup mohl zpochybnit. Psal se syrovou stručností, odevzdaně a bez příkras.*

Mirjana nechápe, co se v její zemi stalo. Viz str. str. 66: *Najednou vadilo to, co do té doby bylo samozřejmé a přirozené. Že Srb žije v Chorvatsku. Že Srb s českými kořeny má za ženu Chorvatku a naopak. I to, že se jeden modlí jinak a jinde než druhý.*

Paradoxem doby je, že Jurka je pravnukem George (*V zasažené nemocnici právě přišel na svět jeho pravnuček* - str. 29). Ani Jiří neví o svém otcovství. I když není rozveden s Vierou, nežijí spolu. Jeho žena odešla na Slovensko i s dcerkou Evou. Jejich rozchod byl završen hádkami a rozdělením Československa, sice relativně pokojného oproti událostem na Balkáně.

Viz str.95: *Tak ať už konečně táhnou do prdele, když jsem jim byli*

dobrý, jen dokud na nás parazitovali.

Jiřího matka Jiřina se nechce se ztrátou vnučky spokojit, a tak se snaží syna a snachu dát dohromady. Navíc ztratila sestru Lenku. Snaží se ji pomoci a zjišťuje, že spolupracovala se Státní bezpečností a její krycí jméno „doktorka“ se objevuje s Cibulkových seznamech. Lenka ztrácí syna Lukáše, pro kterého vlastně všechno dělala, aby mohl studovat. Její muž se angažoval v roce 1968 a následně musel odejít z vysoké školy.

Zatímco pachatelé si užívají, viz vyšetřovatel Dalibor, kterého náhodně Lenka potká na pohotovostní službě s ledvinovou kolikou, oběti se trápí a trpí. Jenže Lenka ví své, viz str. 126: *Jenže ono je to zařízení tak, že naše rozhodnutí nemůžou být jednoznačně správná a výhodná pro všechny.*

Syn Lukáš situaci nezvládá a snaží se ji řešit sebevraždou, když navštíví pardubické archivy. Viz str. 164: *...lokální zlo, kterým je lidská existence protkaná od nepaměti, neporazí sebeobětování několika hrdinů.*

V závěru knihy přece jen dojde k určitému usmířování, ale viz str. 174: *Člověk nemusí vydržet všechno.*

Konec století ale nedává příliš naděje. Viz str. 183: *Kapitalistický pozlátko přímo před rypákem, jen se pořád za něčím štvou a bojí se i o to málo, co si urvali. Mají plnou hubu svobody, ale teror možností je zpacifikoval tak, že si a i nevšimli, jak jsou ovládáni totalitou jinou, ekonomickou. Ochotně naskákali do pastí komerce, a ještě se v ní blaženě rochní. Však časem uvidí, k čemu to vede.*

Podle mého názoru v knize dominuje její protiválečné vyznění. Viz str. 100: *Proč si své záležitosti nevyřídí sami mezi sebou? Ať neposílají jiné za sebe se bít.* Nebo str. 78: *...vytvořit něco, co by fungovalo jako výstraha.*

Knihy pardubické autorky je o živých lidech. Hledá v jejich paměti svědomí, poučení. V lidech chybujících, milujících, s nimiž si osudy a války zahrávají, ale přes všechny potíže je třeba hledat cesty k životu v míru. Tak v závěru vyznívá Mirjanina věta (str. 237): *Její syn je totiž výjimečný, dokáže zázraky.* Václav

ČAJ č.178 – Miroslav Stuchlý Štěpán Kučera

Červencové putování ČAJe Vás zavede na sever Čech, kde působí nově vzniklý Liberecký autorský klub (LAK), jehož dva protagonisty Vám představím.

Hostem ČAJe je Miroslav Stuchlý, představuje se tvorbou z básnické sbírky „Potkat jelena,“ která vyjde v závěru roku v nakladatelství Druhé město.

Rozhovor poskytl Štěpán Kučera, kterého budete znát jako redaktora Salonu Práva. „Kdyby za mnou přišla nějaká popová hvězda, asi bych ji neodmítl!“ přiznal se k jedné ze svých mnoha dovedností, tedy ke psaní písňových textů.

Pokud budete mít o dovolené či prázdninách málo času, nezoufejte. Podobně je na tom i Pavel Velešovský, zastupující regionální autory, ve své povídce „Můj čas.“

Třeba Vás červencový ČAJ inspiruje k návštěvě Liberecka!

Václav

MARTINSKÁ POETICKÁ JESEŇ 2021

Milí priatelia,

srdečne pozdravujem z Martina, ani si netrúfam odhadnúť, aká bude situácia v septembri. Všetko pripravujem tak, aby sa MPJ mohla uskutočniť. Projekt nám schválili, ubytovanie je zabezpečené, lektori tiež. Musíme dúfať a veriť. MPJ 2021 začne 17.9.2021 a potrvá do 19.9.2021. Zraz máme v Turčianskej knižnici o 14:00 hodine. Po oficiálnom programe, ktorý prebehne v areáli knižnice od 15:00 hod. sa presunieme do dedinky Dražkovce, kde budeme ubytovaní. Ubytovanie a časť stravného hradí Turčianska knižnica. Nápoje si hradia účastníci sami. Sobotný program bude prebiehať v Dražkovciach. Odporúčam športové oblečenie a obuv.

Uskutoční sa:

17.9.2021 prezentácia literárnej tvorby v Turčianskej knižnici, stretnutie so starostkou obce, prezentácia vydavateľských

úspechov za roky 2019-2021

18.9.2021 prednáška v rámci Roka Alexandra Dubčeka o A. Dubčekovi a Jankovi Matúškovi, prezentácia vydavateľských počínov za roky 2019-2021 – 2. časť, prednáška o Dušanovi Makovickom – osobnom lekárovi L.N. Tolstého, návšteva Kostola sv. Heleny, literárna dielňa, autorské čítania

19.9.2021 prezentácia Almanachu MPJ 2021, diskusia o práci LK, výmena materiálov, almanachov, zborníkov, zápisy do kroník

Tí, ktorým vyšla v tomto roku kniha /alebo koncom roka 2019-2020-2021 sa mi môžu nahlásiť a zaradím ich do vydavateľských počínov.

Vyberáme vložné 15 € hneď pri prezentácii účastníkov.

Prosím, aby ste sa **prihlásili do 15. 8. 2021** na moju adresu tatana.s@centrum.sk! Prihlasovať sa môžete už teraz.

Ďalej Vás prosím poslať ukážky z Vašej tvorby, ktoré budú načítané recitátormi – najneskôr do 15.8.2021. **MUSÍME VYDAT ALMANACH A PRILOŽIŤ HO K PROJEKTU**

Do hlavného programu mi posielajte maximálne 2 básne, alebo prózu maximálne na ½ strany A4. Príležitosť prezentovať sa budete mať aj v sobotu v Dražkovciach. Ak budú príspevky dlhšie, budem nútená ich skrátiť.

Príspevky mi prosím posielajte v prílohe mailu, nie priamo v texte mailu, veľmi ma to zdržiava so spracovaním textov. Ďakujem Vám za porozumenie.

Teší sa na Vás
Táňa Sivová s Duriou
a Turčianskou knižnicou!

Pavel Velešovský získal 1.cenu na literární soutěži „Můj svět“ pořádané Městskou knihovnou Frýdek – Místek v kategorii próza nad 30 let za povídku „Youtuber.“

(Foto Martin Žantovský z jarmarku Knihovny Václava Čtvrťka v Jičíně, srpen 2020).

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Interní tiskovinu regionálních autorů Jičínska

Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka

Franczub@seznam.cz

Ročník 22. Číslo 7. Červenec 2021.

(5.července 2021)

ikobra.rehec.cz